

Αφιέρωμα YASUJIRO OZU: ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ

«Όλα όσα μπορώ να πω είναι τα εξής: ένας άνδρας στα νιάτα του αρχίζει ν' ανεβαίνει το βουνό· μετά, όταν φτάνει σ' ένα συγκεκριμένο ύψος, ανακαλύπτει ένα άλλο μονοπάτι και έτσι αλλάζει πορεία και το ακολουθεί. Είναι ο τύπος του ανθρώπου που ανθίζει αργά. Έτσι και εγώ ακολουθήσα ένα μονοπάτι και όταν έφτασα κάπου κοντά στην κορυφή, ένιωσα μέσα μου, ξεκάθαρα, ότι έπρεπε να είχα πάρει έναν άλλο δρόμο. Όμως δεν μπορώ να ξεκινήσω και πάλι απ' την αρχή.»

小津

Χωρίς ταινίες «για ενήλικες» απλώς

Όλοι γνωρίζουμε ότι οι 4 στις 5 νέες ταινίες που βγαίνουν κάθε εβδομάδα στις αίθουσες είναι αμερικάνικες. Ακόμα, ότι οι 9 στις 10 ταινίες που νοικιάζονται σε dvd είναι επίσης αμερικάνικες. Από αυτές, τις αμερικάνικες, οι 7 ή 8 στις 10 απευθύνονται κυρίως σ' ένα νεανικό κοινό: παιδιά, έφηβους ή και όσους παραμένουν (ως προς τα κινηματογραφικά τους γούστα τουλάχιστον) σε κατάσταση παραταταμένης εφηβείας.

Όλα άρχισαν από τότε (στη δεκαετία του '80) που οι έρευνες αγοράς των αμερικάνικων στούντιο έδειξαν ότι αυτό θα είναι από εδώ και μπρος το δυναμικό και μεγάλο κοινό τους. Καθώς οι ενήλικες «δεν θα προλαβαίνουν πια» να βλέπουν ταινίες—όπως και να κάνουν πολλά άλλα πράγματα—, αλλά και όσοι και όσο «θα προλαβαίνουν», θα θέλουν να δουν κάτι ανάλαφρο ή /και θεαματικό (όπως τότε που ήταν παιδιά) «για να χαλαρώσουν». Έτσι όλο το σύστημα, από την παραγωγή, την προώθηση και τη διανομή, την εμπορική εκμετάλλευση παράγωγων προϊόντων (π.χ. βιντεοταινία), μέχρι και τις αιθουσες προβολής, προσαρμόστηκε στα νέα δεδομένα. Με αποτέλεσμα οι ταινίες «για ενήλικες» απλώς, όπως οι ταινίες του Γούντι Άλεν ας πούμε—πόσο μάλλον οι πιο «καλλιτεχνικές» ή σχετικά πιο άγνωστων συντελεστών—, να αντιμετωπίζουν περιοριστικά προβλήματα και ν' αναζητούν την τύχη τους σε διάφορα φεστιβάλ. Με παρεπόμενα, όμως, πολύ πιο σοβαρά: όπως σπουδαίοι ενήλικες ή υπερήλικες ηθοποιοί, ακόμα και σταρ της γενιάς τους, να μη βρίσκουν πρωταγωνιστικούς ρόλους της προκοπής σε μεγάλες παραγωγές για παίξουν, να μην υπάρχει συνέχεια και συνέπεια στο έργο κάποιων νεότερων δημιουργών ή αν υπάρχει, το ευρύ

(κυρίως νεανικό) κοινό να τους αγγίζει παντελώς ακόμα και ως ονόματα—κάτι που δεν συνέβαινε στην εποχή τους με τους Φελίνι, Γκοντάρ, Αντονιόνι, Μπουνιουέλι, Κουροσούδα, Ταρκόφσκι και άλλους.

Τώρα, γιατί τα λέω όλα αυτά; Γιατί διάβασα το εξής, του Γ. Όζου: «Το βλέμμα ενός σκηνοθέτη είναι φυσικό να αντιστοιχεί στην οπτική γωνία της γενιάς του. Απευθύνομαι σε εκείνους τους θεατές που έχουν την ηλικία μου. Για να είμαι πραγματικά ειλικρινής, δεν καταλαβαίνα τους νέους. Παρ' όλα αυτά, δεν μπορώ παρά να τους κοιτάζω μέσα από τα γέφυρα μάτια μου». Και κάθισα και σκέφτηκα πώς αλλόθουν οι καιροί... Αλλά εδώ αρχίζει μια άλλη ιστορία. Και στην ουσία, όπως έλεγαν και παλιά: η συνέχεια επί της οθόνης...

Σωτήρης Ζήκος

Storyboard Η διακριτική γοντεία του Γιασουτζίρο Όζου

Όζου Γιασουτζίρο
(Τόκιο, 1903-1963)

Ο Γιασουτζίρο Όζου γεννήθηκε στο Τόκιο στις 12 Δεκεμβρίου 1903 και πέθανε από καρκίνο το 1963, ακριβώς 60 χρόνια αργότερα, την ημέρα των γενεθλίων του. Προβληματικός μαθητής στο λύκειο, απείθαρκος και άτακτος, με έφεση στο αλκοόλ, αλλά και φανατικός σινεφίλ. Το 1924, ηλικία 21 ετών «μπήκε» ως βοηθός οπερατέρ στην εταιρεία παραγωγής Shochiku και το 1927 σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία *Το απαθί της μετάνοιας*. Πρόκειται για τη μοναδική ταινία εποχής της καριέρας του, που δεν ολοκλήρωσε καν ο ίδιος, αλλά κάποιος άλλος σκηνοθέτης του στούντιο και η οποία έχει χαθεί. Από το 1927 έως το 1962 γύρισε 54 ταινίες, από τις οποίες διασώζονται σήμερα οι 36. Υπερπαραγωγικός στη Βουθή του περιόδου, από το 1927 μέχρι το 1935 σκηνοθέτησε 34 ταινίες, (εκ των οποίων τις 19 από το 1927 έως το 1930), οι περισσότερες από τις οποίες καταστράφηκαν στην διάρκεια του πολέμου. Το 1937 επιστρατεύεται στον Σινο-ιαπωνικό πόλεμο και επιστρέφει από το μέτωπο το 1939. Επιστρατεύεται ξανά το 1943 και τοποθετείται στην Σιγκαπούρη στο τμήμα κινηματογραφικής προπαγάνδας, όπου βλέπει πολλές αμερικανικές ταινίες (ανάμεσά τους και τον *Πολίτη Κέιν* που τον εντυπωσιάζει), οι οποίες ήταν λογοκριμένες στην Ιαπωνία. Το 1946, μετά από εξάμηνη αιχμαλωσία γυρίζει στην πατρίδα. Στη διάρκεια της 35χρονης καριέρας του δεν γύρισε (ήλυν της πρώτης του) ούτε μία ιστορική ταινία εποχής. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους που το έργο του παρέμεινε, για δεκαετίες, terra incognita για τη Δύση (ουσιαστικά ο Όζου «ανακαλύφθηκε» στα μέσα της δεκαετίας του '70), αφού απουσιάζει αυτός ο ιδιαίτερος «εξωτισμός» του φεουδαρχικού μεσαιώνα και των σαμουράι που έκανε το γαπωνέζικο σινεμά ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Οι ταινίες του που δεν προβλήθηκαν ποτέ, ενόσω ζούσε, σε άλλη χώρα εκτός της Ιαπωνίας, ανήκουν στη γενική κατηγορία Τζεντάι-γκέκι (σύγχρονες ιστορίες), και κινήθηκαν σ' όλο το φάσμα των κινηματογραφικών ειδών και ειδικότερα του Σόμιν-γκέκι, που θα γίνει το αδιαφιλονίκητο βασίλειό του: οικογενειακές ιστορίες των μικροαστικών στρωμάτων. Δεν παντρεύτηκε ποτέ, το αγαπημένο του χρώμα ήταν το κόκκινο και έζησε όλη του την ζωή μαζί με την μητέρα του, που υπεραγαπούσε και η οποία πέθανε ένα χρόνο πριν από τον ίδιο, στη διάρκεια των γυρισμά-

των της τελευταίας του ταινίας *Φθινοπωρινό απόγευμα*. Οι στόχες του είναι θαμμένες στην Καμακούρα, μια μικρή πόλη κοντά στο Τόκιο και στον τόφο του είναι χαραγμένο το ιδεόγραμμα «Μου» που σημαίνει «κένω» ή «τίποτα».

Data:
Donald Richie, *Ozu*, University of California Press, 1974
David Bordwell, *Ozu and the Poetics of Cinema*, Princeton University Press, 1988
Hasumi Shigehiko, *Kantoku Ozu Yasujiro (Director Ozu Yasujiro)*, Chikuma Shobo, Tokyo, 1983
Noël Burch, *To the Distant Observer: Form and Meaning in Japanese Cinema*, Scolar Press, London, 1979
Youssef Ishaghour, *Formes de l'impermanence: Le Style de Ozu Yasujiro*, Broché, Paris, 2002
Paul Schrader, *Transcendental Style in Film: Ozu, Bresson, Dreyer*, University of California Press, 1972
Sato Tadao, *Ozu Yasujiro no geijutsu (L'art of Ozu Yasujiro)*, Asahi Shinbunsha, Tokyo, 1978

Χάρα Σετσούκο

(1920-). Η εμβληματική ηθοποιός της ύστερης περιόδου του Όζου. Η συνεργασία της με τον Όζου αρχίζει με την *Αργοπορημένη άνοιξη* (1949) και οι μετέπειτα ταινίες τους την αποτυπώνουν καθώς αλλάζει στο πέρασμα του χρόνου: πρώτα ανύπαντρη κόρη και μετά ώριμη γυναίκα και μητέρα. Η δημόσια εικόνα της κατασκευάστηκε ουσιαστικά από τον Όζου και υπήρξε άκρως σημαντική για όποιον θέλει να κατανοήσει τα ήθη της Ιαπωνίας: οι άνδρες ήθελαν να την παντρευτούν, οι γυναίκες ήθελαν να γίνουν όπως αυτή. Όμως η ίδια δεν παντρεύτηκε ποτέ και έγινε η «αιώνια παρθένα» σε μια χώρα όπου ο γάμος είναι σχεδόν υποχρεωτικός. Το 1963 και ενώ είναι στην κορυφή της καριέρας της, μια πραγματική σταρ του Ιαπωνικού κινηματογράφου, λίγο μετά το θάνατο του Όζου εγκαταλείπει την καριέρα της. Χωρίς καμία δήλωση, ούτε εξήγηση, αποσύρεται στην Καμακούρα, μια μικρή πόλη κοντά στο Τόκιο τόπο γυρισμάτων πολλών ταινιών του Όζου και όπου βρίσκεται και ο τάφος του. Από τότε τη τη ζωή μιας συντησμένης γυναίκας και στις ενόχλησεις που δέχεται από καιρό σε καιρό να μιλήσει για τον Όζου, η απάντηση είναι πάντα ένα ευγενικό όχι.

Data: Different People: Pictures of Some Japanese- Donald Richie. Kodansha International, 1988.

Ατσούτα Γιουχάρου

(1905-1992). Διευθυντής φωτογραφίας. Ξεκίνησε την καριέρα του την εποχή του Βωβού και το 1929 τον συναντούμε ως βοηθό οπερατέρ στην έβδομη ταινία του Όζου, με τίτλο *Μέρες της νιότης*, όπως και σε πολλές άλλες. Από το 1937 που «προβιβάζεται» από τον ίδιο τον Όζου σε διευθυντή φωτογραφίας με την ταινία *Τι ξέχασε το κορίτσι*; θα φωτογραφήσει τις 15 από τις 18 ταινίες που θα γυρίσει ο Όζου μέχρι τον θάνατό του το 1963. Οι τρεις από τις οποίες απουσιάζει είναι οι μόνες περιπτώσεις όπου η Shochiku επέτρεψε ή κατά κάποιο τρόπο «παραχώρησε» προωρινά τον Όζου σε άλλες εταιρείες παραγωγής (Τόχο και Daiei) για το γύρισμα μιας ταινίας και τα στούντιο επέβαλαν τον δικό τους διευθυντή φωτογραφίας. Στο στενό κύκλο του Όζου ο Ατσούτα τον περιγράφει ως εξής: «Ήταν χιουμορίστας και είχε το πνεύμα ενός κλόουν. Κι όπως κάθε κλόουν ήταν μοναχικός και έπρεπε να κρύβει την μοναχικότητά του και να υποδύεται τον χαρούμενο», και προσθέτει, «αν πρέπει να διαλέξω μια απ' τις ταινίες που κάναμε μαζί, αυτή θα ήταν Η επίσκεψη στο Τόκιο. Όταν την γυρίζαμε, οι πάντες ήμασταν αφιερωμένοι ψυχικά τε και σώματι σε κάθε πλάνο αυτής της ταινίας», ενώ αναφερόμενος στα εμβληματικά πλάνα με τα τραίνα στις ταινίες του λέει: «Είμαι μανιακός με τα τραίνα και ήμουν εγώ που επέμενα στον Όζου να χρησιμοποιούμε πάντα

αληθινά τραίνα». Στο ντοκιμαντέρ του Wim Wenders *Tokyo-ga*, ο Ατσούτα δηλώνει ότι είναι μεγάλη τιμή γι' αυτόν να είναι ο μόνος οπερατέρ στον κόσμο που δούλεψε για περισσότερα από 30 χρόνια, αποκλειστικά και μόνο με έναν σκηνοθέτη, κάνει μια επίδειξη της χαμηλής θέσης της μηχανής, χρησιμοποιώντας το περίφημο τρίποδο πάνω στο οποίο στερεωνόταν η κάμερα, μισό μέτρο πάνω από το έδαφος, ενώ δείχνει με μεγάλη περηφάνια το χρονόμετρο με το οποίο ο Όζου μετρούσε τα δευτερόλεπτα και τα καρέ στη διάρκεια των γυρισμάτων και το οποίο έχει στην κατοχή του ως δώρο από τον ίδιο. Αναμφίβολα, η πιο συγκλονιστική στιγμή του *Tokyo-ga* είναι όταν ο 80χρονος Ατσούτα βάζει τα κλάματα μπροστά στην κάμερα λέγοντας «από τότε που έφυγε δεν είμαι πια ο εαυτός μου, φύγετε, φύγετε θέλω να μείνω μόνος».

Data: http://www.um.u-tokyo.ac.jp/dm2k-umdb/publish_db/books/ozu/english/contents.html

Ρίου Σίσιου

(1904-1993). Ηθοποιός. Από νεαρός σπουδαστής στο *Απέτυχα αλλά...* (1930) και χήρος πατέρας που αγωνιά για την τύχη της κόρης του στο *Φθινοπωρινό απόγευμα* (1962), υπήρξε ένας ηθοποιός φετίχ στο έργο του Όζου και σχεδόν 30 χρόνια από τη ζωή του είναι αποτυπωμένα στις ταινίες του. Όλο αυτό το διάστημα υπήρξε σταθερό μέλος της πιο κλειστής ομάδας των συνεργατών: βρισκόταν στα γυρίσματα ακόμα και όταν δεν είχε συμμετοχή, βοηθούσε το συνεργείο, κουβαλούσε τα φωτιστικά, ήταν πάντα παρών. Έχει πει: «Ο Όζου ενδιαφερόταν για το οπτικό ύψος και είχε όλη την ταινία έτοιμη στο μυαλό του πριν ακόμα ξεκινήσει το γύρισμα. Όλα, από την σύνθεση του κάδρου μέχρι την υποκριτική των ηθοποιών έπρεπε να ανταποκρίνονται σ' αυτή την εικόνα». Η νεκρολογία του επιγραμματικά όσο ένα χαϊκού: «Σίσιου Ρίου, μόνιμος ηθοποιός του Όζου, ο αιώνιος πατέρας, καρτερικός και ανεκτικός».

Data: Sight & Sound, Spring 1964

Ντόναλντ Ρίτσι

(Οχάιο, ΗΠΑ, 1924). Σκηνοθέτης πειραματικών ταινιών. Κατά την διάρκεια του Β' Παγκόσμιου πολέμου υπηρέτησε στο αμερικανικό ναυτικό. Το 1946 στην κατεχόμενη Ιαπωνία εργάστηκε ως κινηματογραφικός κριτικός για τη στρατιωτική εφημερίδα *Pacific Stars and Stripes*. Σπούδασε στο πανεπιστήμιο Columbia και επέστρεψε στην Ιαπωνία. Μέχρι σήμερα είναι κριτικός στην αγγλόφωνη εφημερίδα *The Japan Times*. Έχει γράψει μια σειρά βιβλίων που συστήνουν το ιαπωνικό σινεμά στο δυτικό κοινό. Μεταξύ των οποίων και το *Ozu: His Life and Films* (1974). Το 1963 πρόβαλε στο Φεστιβάλ Βερολίνου 5 ταινίες του Όζου που αγοράστηκαν από διανομείς: αυτή ήταν η πρώτη έξοδος του Όζου από την Ιαπωνία. Δηλώνει για τον Όζου: «Αυτό που κυρίως αισθανόμαστε όταν βλέπουμε για πρώτη φορά μια ταινία του Όζου είναι ότι δεν θέλουμε να τελειώσει. Δεν θέλουμε να αφήσουμε αυτούς τους ανθρώπους». Έχει θητεύσει μέλος της κριτικής επιτροπής του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Data: www.midnighteye.com/

Ο Όζου μου φάνερωσε τον καλύτερο εαυτό μου. Να τον υπηρετώ ήταν η τιμή μου και η χαρά μου.

Ίσως να είμαι ο μοναδικός οπερατέρ στον κόσμο που δούλεψε για περισσότερα από 30 χρόνια—σεξόν απ' την αρχή μέχρι και το τέλος— με έναν μόνο σκηνοθέτη.

Ατσούτα Γιουχάρου

Αυτό που πάντα προσπάθησα ήταν να είμαι ένα χρώμα στην παλέτα του Όζου.

Setsuko Hara
Atsuta Yuhara
Ryu Chishu
Donald Richie

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας dimitris01@mail.gr

Οι ταινίες του αφιερώματος

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ WALK CHEERFULLY-1930

(*Χογκοράκα Νι Αγιούμε*)

Σενάριο: Ικέντα Ταντάο. Φωτογραφία: Μοχάρα Χιντέο. Ηθοποιοί: Τακάντα Μινόρου, Καουασάκι Χιρίκο, Ματσουζόνου Νομμούκο. Διάρκεια: 96'. Ασπρόμαυρη. Βουβή.

Ο Κέντζι με την κοπέλα του Τσιέκο, τον αδελφό του Σένκο και τον Γκουμπέι είναι μέλη μιας μικροσυμμορίας. Κάποια στιγμή ο Κέντζι γνωρίζεται και φλερτάρει με την Γιασούε, που δείχνει να ανταποκρίνεται. Εν τω μεταξύ, η Τσιέκο που δουλεύει με την Γιασούε στην ίδια επιχείρηση, ιδιοκρίτης της οποίας είναι ο Όνο, τυφλωμένη από την ζήλεια διαβάλλει τον Κέντζι στα μάτια της Γιασούε, κατηγορώντας τον και ταυτόχρονα προσπαθεί να την παρασύρει στα δίκτυα του αφεντικού τους Όνο, που την επιθυμεί εδώ και καιρό. Ο Κέντζι που, μετά τη γνωριμία του με την Γιασούε, θέλει ν' αλλάξει ζωή έρχεται σε ρήξη με τον παλιό του συντρόφου και το πληρώνει ακριβά...

ΑΠΕΤΥΧΑ, ΑΛΛΑ... I FLUNKED, BUT...-1930

(*Ρακουιντάι Γουά Σίτα Κερέντο*)

Σενάριο: Φουσίμι Ακίρα. Φωτογραφία: Μοχάρα Χιντέο. Ηθοποιοί: Σαίτο Τατσούο, Φουτάμα Κασούο, Αόκι Τομίο, Τανάκα Κινούγιο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 65'. Ασπρόμαυρη. Βουβή.

Μια ομάδα σπουδαστών βρίσκεται αντιμέτωπη με την «κόλαση των εξετάσεων». Όταν δεν μελετούν, περνούν τον καιρό τους σ' ένα καφέ, φλερτάροντας με την όμορφη σερβιτόρα, η οποία δείχνει μια ιδιαίτερη συμπάθεια στον Τακακάσι, ο οποίος ετοιμάζεται για τις εξετάσεις, γράφοντας «σκονάκια» πάνω στο πουκάμισό του. Όμως η νοικοκυρά του πλένει το πουκάμισο και ο Τακακάσι κόβεται στις εξετάσεις, όπως και η υπόλοιπη παρέα. Αντίθετα οι συμφοιτητές τους περνούν και βρισκονται αντιμέτωποι με μια άλλου είδους κόλαση: αυτή της αναζήτησης εργασίας...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ THAT NIGHT'S WIFE -1930

(*Σζόν Γιο Νο Τσούμια*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο. Φωτογραφία: Μοχάρα Χιντέο. Ηθοποιοί: Οκάντα Τοκικίκο, Γιαγκούμο Εμικό, Ιτσιμούρα Μισούκο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 65'. Ασπρόμαυρη. Βουβή.

Ο Χαριζούμε απέλπισμένος, για να μπορέσει να πληρώσει τα νοσήλια για τη θεραπεία της κόρης του Μισάκο, που είναι βαριά άρρωστη, κάνει διάρρηξη σ' ένα γραφείο. Εν τω μεταξύ στο σπίτι ο γιατρός λέει στην γυναίκα του Μαγιούμε ότι, αν η Μισάκο βγάλει τη νύχτα, τότε τα χειρότερα θα έχουν περάσει. Όταν, μετά τη διάρρηξη ο Χαριζούμε τρέχει στο πλευρό του άρρωστου παιδιού του, σχεδόν πίσω του έρχεται και ο αστυνομικός Καγκάουα για να τον συλλάβει. Όμως η Μαγιούμε με την απειλή όπλου, κρατά όμηρο τον Καγκάουα και όλοι μαζί περιμένουν να περάσει η κρίσιμη νύχτα...

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΚΙΟ TOKYO CHORUS-1931

(*Τόκιο Νο Γκάσο*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο. Φωτογραφία: Μοχάρα Χιντέο. Ηθοποιοί: Οκάντα Τοκικίκο, Σαίτο Τατσούο, Ιίνα Τσιόκο, Σακαμότο Τακέσι, Τάνι Ρεϊκο. Διάρκεια: 90'. Ασπρόμαυρη. Βουβή.

Ο Οκατζίμα υπερασπίζεται ένα συνάδελφό του στην ασφαλιστική εταιρεία όπου δουλεύει και απολύεται. Όταν η κόρη του αρρωσταίνει, για να βρει χρήματα για την θεραπεία της, αναγκάζεται να βάλει ενέχυρο τα κιμονό της γυναίκας του. Μια μέρα, συναντά τον παλιό του δάσκαλο, ο οποίος του προτείνει να εργαστεί για το εστιατόριο που έχει ανοίξει, μοιράζοντας διαφημιστικά φυλλάδια. Ο Οκατζίμα δέχεται, αλλά κρύβει από την οικογένειά του την καινούρια του δουλειά γιατί ντρέπεται γ' αυτήν. Μια μέρα όμως η γυναίκα του και τα παιδιά του τον βλέπουν εν ώρα εργασίας...

ΤΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΚΟΡΙΤΣΙ DRAGNET GIRL-1933

(*Χιγιόσεν Νο Όννα*)

Σενάριο: Ικέντα Ταντάο. Φωτογραφία: Μοχάρα Χιντέο. Ηθοποιοί: Τανάκα Κινούγιο, Όκα Γιάτσι, Μιζουκούμο Σουμίκιο, Μισούι Χιντέο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 100'. Ασπρόμαυρη.

Η Τοκίκο ζει μια διπλή ζωή: είναι δακτυλογράφος σ' ένα γραφείο και ερωμένη ενός πρώην πυγμάχου και αρχηγού μιας συμμορίας, του Τζιότσι. Ο νεαρός Χιρόσι θαυμάζει τον Τζιότσι, παραμελεί τις σπουδές του και γίνεται μέλος της συμμορίας. Η αδελφή του Χιρόσι, Καζούκο, παρακαλεί τον Τζιότσι να μην κρατήσει τον αδελφό της στην συμμορία, αλλά η γνωριμία τους εξελίσσεται σε μια περιπετειώδη συναισθηματική σχέση με απρόβλεπτες συνέπειες...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΤΟΚΙΟ WOMAN OF TOKYO-1933

(*Τόκιο Νο Όννα*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Ικέντα Ταντάο. Φωτογραφία: Μοχάρα Χιντέο. Ηθοποιοί: Οκάντα Γιοσίκο, Εγκάουα Ουρέο, Τανάκα Κινούγιο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 47'. Ασπρόμαυρη. Βουβή.

Για να μπορέσει ο αδελφός της Ριό να φοιτήσει στο κολέγιο, η Τοκίκο εργάζεται ως δακτυλογράφος την ημέρα και το βράδυ εκπορεύεται. Όταν όμως η Χαρούε, η αρραβωνιαστικιά του Ριό, του αποκαλύπτει τις σοβαρές ενδείξεις που έχει ο αδελφός της, αστυνομικός Κινσιότσι, σχετικά με τη διπλή ζωή της Τοκίκο, ο Ριό αναστατώνεται, φιλονικεί άγρια με την αδελφή του, φεύγει από το σπίτι και η ιστορία έχει τραγική κατάληξη...

ΕΦΗΜΕΡΟΣ ΕΡΩΤΑΣ PASSING FANCY-1933

(*Ντεγκιγκοκόρο*)

Σενάριο: Ικέντα Ταντάο. Φωτογραφία: Σουγκιμότο Σοτζιρό. Ηθοποιοί: Σακαμότο Τακέσι, Φουσίμι Ναμπούκο, Οκικάτα Ντεν, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 100'. Ασπρόμαυρη. Βουβή.

Ο Κιχάτσι μεγαλώνει μόνος του τον γιο του Τόμιο και επιβιώνει δύσκολα. Μια μέρα συναντά την Χαρούε, μια κοπέλα άνεργη και άστεγη, η οποία τον ελκύει ερωτικά. Παρακαλεί λοιπόν τον φίλο του Ούμε να την φιλοξενηθεί, αλλά γρήγορα αποκαλύπτεται πως η Χαρούε συνδέεται ερωτικά με τον συνάδελφό του Τζιρό. Ο Κιχάτσι τυφλώνει από το ερωτικό του πάθος για την Χαρούε, παραμελεί τον Τόμιο ο οποίος αρρωσταίνει σοβαρά...

ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ ΣΤΟ ΤΟΚΙΟ AN INN IN TOKYO-1935

(*Τόκιο Νο Γιάντο*)

Σενάριο: Ικέντα Ταντάο, Αράτα Μασάο. Φωτογραφία: Μοχάρα Χιντέο. Ηθοποιοί: Σακαμότο Τακέσι, Σουεμάτσου Τακαγιόκι, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 80'. Ασπρόμαυρη. Βουβή.

Ο Κιχάτσι είναι χήρος, άνεργος και μένει με τα δυο παιδιά του σ' ένα πανδοχείο. Ανάμεσα στους ενοίκους, είναι και η Οτάκα με την κόρη της Κιμικό. Τα παιδιά του Κιχάτσι προσπαθούν να βγάλουν κάποια χρήματα, πιάνοντας αδέσποτα σκυλιά και παραδιδοντάς τα για να εισηγούνται την αμοιβή. Τα πράγματα μοιάζουν να πηγαίνουν προς το καλύτερο, όταν ο Οτσούνε, παλιός φίλος του Κιχάτσι, του βρίσκει δουλειά σε μια βιομηχανία. Ο Κιχάτσι αρχίζει να ονειρεύεται μια καλύτερη ζωή, στην οποία θα υπάρχει θέση και για την Οτάκα. Όμως η Κιμικό αρρωσταίνει σοβαρά...

«Οι άνθρωποι ορισμένες φορές περιπλέκουν και τα πιο απλά πράγματα. Ενών η ζωή φαίνεται περίπλοκη, ξαφνικά αποδεικνύεται ότι είναι πολύ απλή.»

Ο ΜΟΝΑΧΟΓΙΟΣ THE ONLY SON -1936

(*Χιτόρι Μουσούκο*)

Σενάριο: Ικέντα Ταντάο, Αράτα Μασάο. Φωτογραφία: Σουγκιμότο Σοτζιρό. Ηθοποιοί: Ιίνα Τσιόκο, Χιμόρι Σιίντζι, Γιοσιγκάουα Μισούκο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 83'. Ασπρόμαυρη.

Η Οτσούνε είναι μια χήρα που μεγαλώνει δύσκολα τον μοναχογιό της Ρισοούκε, στην επαρχία. Με τη συνεννοητή του δασκάλου του, ο Ρισοούκε πείθει τη μητέρα του να τον αφήσει να συνεχίσει τις σπουδές του στο Τόκιο, για να έχει ένα καλύτερο μέλλον. Η μητέρα, παρ' όλες τις αντιρρήσεις της, αποφασιζει να θυσιαστεί για το παιδί της. Πουλιά όλα της τα υπάρχοντα και γίνεται εργάτρια για να τον υποστηρίξει οικονομικά. Ύστερα από 13 χρόνια, τον επισκέπτεται στο Τόκιο. Εκεί ανακαλύπτει ότι αντί για μια καλύτερη ζωή, όπως προσδοκούσε, ο γιος της εργάζεται ως δάσκαλος σε νυχτερινό σχολείο και επιβιώνει δύσκολα μαζί με την γυναίκα του και το παιδί τους...

«Είναι εύκολο να δημιουργήσεις δράμα μέσα από συναισθήματα» το κλάμα και το γέλιο υποδηλώνουν τη θλίψη ή τη χαρά. Ακόμα και αν τα συναισθήματα εκδηλώνονται, αυτό δεν σημαίνει ότι το ύφος ή η προσωπικότητα του χαρακτήρα, εκφράζονται με το σωστό τρόπο. Για πολύ καιρό ήθελα να απομακρύνω τα δραματικά στοιχεία: να εκφράσω τη λύπη χωρίς δάκρυα, να συλλάβω την ουσία της ζωής χωρίς συναισθηματικές κορυφώσεις. Αγωνίζομαι γι' αυτό το αποτέλεσμα και δεν είναι καθόλου εύκολο να το πετύχω.»

«Είναι εύκολο να δημιουργήσεις δράμα μέσα από συναισθήματα» το κλάμα και το γέλιο υποδηλώνουν τη θλίψη ή τη χαρά. Ακόμα και αν τα συναισθήματα εκδηλώνονται, αυτό δεν σημαίνει ότι το ύφος ή η προσωπικότητα του χαρακτήρα, εκφράζονται με το σωστό τρόπο. Για πολύ καιρό ήθελα να απομακρύνω τα δραματικά στοιχεία: να εκφράσω τη λύπη χωρίς δάκρυα, να συλλάβω την ουσία της ζωής χωρίς συναισθηματικές κορυφώσεις. Αγωνίζομαι γι' αυτό το αποτέλεσμα και δεν είναι καθόλου εύκολο να το πετύχω.»

ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΝΤΑ THE BROTHERS AND SISTERS OF TODA FAMILY-1941

(*Τόντα-κε Νο Κιοντάι*)

Σενάριο: Ικέντα Ταντάο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Φουζιζινο Χιντέο, Κατσουράγι Αγιάκο, Γιοσιγκάουα Μισούκο, Σαίτο Τατσούο, Κουγιουάνο Καγιόκο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 105'. Ασπρόμαυρη.

Τα μέλη της οικογένειας Τόντα, μαζεύονται στο πατρικό σπίτι για να γιορτάσουν τα γενέθλια της μητέρας. Όμως η οικογενειακή συγκέντρωση διαλύεται από τον αιφνίδιο θάνατο του πατριάρχη της οικογένειας, που αποδεικνύεται ότι η μόνη κληρονομιά που έχει αφήσει είναι χρέη. Το γεγονός αυτό έχει ως συνέπεια η κυρία Τόντα και η νεώτερη θυγατέρα της Σετσούκο, να μείνουν άστεγες, χωρίς χρήματα και στο έλεος των αφιλόξενων παντρεμένων παιδιών της οικογένειας που τους συμπεριφέρονται με υποτιμητικό τρόπο. Όταν ο θνησιμότης της οικογένειας Σοτζιρό, που λείπει για δουλειές στην Κίνα το μαθαίνει, εξεγείρεται ενάντια στα αδελφια του...

ΜΙΑ ΚΟΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ A HEN IN THE WIND-1948

(*Κάζε Νο Νάκα Νο Μεντόρι*)

Σενάριο: Σαίτο Ρισοούκε, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Σάνο Σούτσι, Τανάκα Κινούγιο, Μουράτα Τσιέκο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 84'. Ασπρόμαυρη.

Ενώ ο Σουίτσι είναι στο μέτωπο, η σύζυγός του Τοκίκο αναγκάζεται να εκπορεύεται, για να μπορέσει να πληρώσει τα νοσήλια του άρρωστου γιου τους. Όταν ο Σουίτσι επιστρέφει, η Τοκίκο θα του αποκαλύψει το φοβερό μυστικό της και αυτός, συγκλονισμένος από το γεγονός, φεύγει από το σπίτι και επισκέπτεται το πορνείο όπου εργάστηκε η Τοκίκο. Εκεί γνωρίζει μια νεαρή πόρνη και τα πράγματα παίρνουν μια απρόβλεπτη τροπή...

ΑΡΓΟΠΟΡΗΜΕΝΗ ΑΝΟΙΞΗ LATE SPRING-1949

(*Μπανσούν*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Ριού Σισιού, Χάρα Σετσούκο, Τσουκιάκα Γουμέντζι. Διάρκεια: 109'. Ασπρόμαυρη.

Η Νορίκο είναι σε ηλικία γάμου, ωστόσο είναι ευχαριστημένη από τη ζωή της δίπλα στον χήρο πατέρα της, καθηγητή Σομιάγια. Όμως ο διακαής πόθος του πατέρα, είναι να τη δει παντρεμένη. Έτσι μαζί με την αδελφή της Μάσα, καταστράνουν ένα σχέδιο, ώστε η Νορίκο να πιστέψει ότι ο πατέρας της δίδεν ετοιμάζεται να παντρευτεί ξανά, για να αναγκαστεί και εκείνη να κάνει το ίδιο. Η Νορίκο συγκλονισμένη από το γεγονός, ηγοσιώνει να μείνει μαζί με τη φίλη της Άγια και τελικά δέχεται το προξενικό της θεάς της, συμφωνώντας να παντρευτεί. Ο πατέρας αποσύρεται μόνος, έχοντας τελικά πετύχει το σκοπό του.

Η ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΤΣΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΡΥΖΙΟΥ THE FLAVOR OF GREEN TEA OVER RICE-1952

(*Οσαζούκε Νο Ατζι*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Σαμπούρι Σιν, Χογκούρε Μιτοίνο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 115'. Ασπρόμαυρη.

Η Ταέκο είναι παντρεμένη με τον Μοκίτσι, αλλά είναι αποξενωμένη συναισθηματικά από τον σύζυγό της τον οποίο θεωρεί ανόητο της και η ζωή της κυλά ανιαρή και μονότονη. Οι μεταξύ τους σχέσεις επιδεινώνονται, όταν ανακαλύπτει ότι ο Μοκίτσι έχει πάρει το μέρος της ανιψιάς της Σετσούκο, σε ότι αφορά την απόρριψη ενός προξενιού, το οποίο η ίδια είχε οργανώσει. Η Ταέκο φεύγει από το σπίτι μετά από ένα καυγά, και δεν μαθαίνει ότι ο σύζυγος πρέπει να ταξιδέψει επειγόντως για δουλειές στην Ουρουγουάη. Ωστόσο το ίδιο βράδυ, λόγω ενός τεχνικού προβλήματος η πτήση αναβάλλεται και ο Μοκίτσι επιστρέφει ξαφνικά στο σπίτι...

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΤΟΚΙΟ TOKYO STORY-1953

(*Τόκιο Μονοκατάρι*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Ριού Σισιού, Χιχασιγιόμα Τσιέκο, Χάρα Σετσούκο, Σουγκιμούρα Χαρούκο, Νακαμούρα Νομμούο. Διάρκεια: 135'. Ασπρόμαυρη.

Ένα ζευγάρι ηλικιωμένων, ο Χιραγιόμα Σουκίτσι και η σύζυγός του Τόμι, έρχονται στο Τόκιο με σκοπό να επισκεφθούν τα παιδιά τους. Αρχικά τούς φιλοξενεί ο μεγάλος γιος τους Κόιτσι με τη γυναίκα του. Καθώς όμως γρήγορα ενοχλούνται από την παρουσία τους, τούς στέλνουν να φιλοξενηθούν στην κόρη τους Σιγκέ. Αυτή με τη σειρά της τους ξεφορτώνεται και σε συμφωνία με τον αδελφό της τους «δαρίζουν» υποχρεωτικές διακοπές στα λουτρά του Ατάμι. Όμως εκεί υπάρχει πολυκοσμία και οι δύο ηλικιωμένοι δεν μπορούν να ξεκουραστούν. Επιστρέφοντας στο Τόκιο αναζητούν ένα μέρος για να περάσουν το βράδυ. Το μοναδικό πρόσωπο που τους φιλοξενεί από καρδιάς και τους συμπεριφέρεται με ευγένεια είναι η Νορίκο, η γυναίκα του γιου τους που χάθηκε στον πόλεμο. Επιστρέφοντας στο σπίτι τους στην επαρχία, η Τόμι αρρωσταίνει και ύστερα από λίγες μέρες πεθαίνει. Μετά την κηδεία, η μόνη που μένει στο σπίτι να κάνει συντροφιά στο γέρο πατέρα είναι η Νορίκο.

ΠΡΩΙΜΗ ΑΝΟΙΞΗ EARLY SPRING-1956

(*Σοσούν*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Αουατζίμα Τσιόκα, Ικέμπε Ριό, Κίσι Κέικο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 144'. Ασπρόμαυρη.

Ο Σότσι και η Μασάκο είναι ένα παντρεμένο ζευγάρι, χωρίς παιδιά, που ζουν σ'ένα προάστιο του Τόκιο. Αυτός είναι υπάλληλος, η γυναίκα νοικοκυρά και η ζωή τους ανιαρή και μονότονη. Ο Σότσι συνδέεται ερωτικά με μια συνάδελφό του στο γραφείο, την Κανέκο και

αποξενώνεται από τη σύζυγό του. Η Μασάκο όταν αντιλαμβάνεται την απιστία, τον εγκαταλείπει και φεύγει από το σπίτι. Κάποια στιγμή ο Σότσι μεταπίθεται στην Οκαγιόμα και πριν την αναχώρησή του επισκέπτεται και συζητά το πρόβλημά του με τον παλιό του προϊστάμενο Ονότερα...

ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΜΑ ΣΤΟ ΤΟΚΙΟ TOKYO TWILIGHT-1957

(*Τόκιο Μπασόκου*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Χάρα Σετσούκο, Αρίμα Ινέκο, Ριού Σισιού, Γιαμάντα Ισούζου. Διάρκεια: 140'. Ασπρόμαυρη.

Ο μεσήλικας Σουγκιγιόμα είναι αρχηγός μιας προβληματικής οικογένειας. Η μεγαλύτερη του κόρη Τακάκο, γυρίζει σπίτι με το μωρό της, μετά από ένα καυγά με τον αλκοολικό σύζυγό της. Η νεώτερη κόρη, Ακίκο, είναι έγκυος και ψάχνει μάτια του φίλου της Κέντζι, που έχει εξαφανιστεί. Όταν συναντά τυχαία μια γυναίκα, που αποδεικνύεται ότι είναι η μητέρα η οποία είχε εγκαταλείψει τον πατέρα και την οικογένειά της, πολλά χρώνια πριν, για χάρη ενός άλλου άντρα, η Ακίκο αποφασίζει να κάνει έκτρωση...

ΚΑΛΗΜΕΡΑ GOOD MORNING-1959

(*Οχάγιο*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Σάτα Κεϊτζι, Κούγκα Γιοσίκιο, Ριού Σισιού, Μιγιάκε Κουνίκο. Διάρκεια: 94'. Έγχρωμη.

Δύο αδελφία, ο Μινόρου και ο Ισάμου, αντιμετωπίζουν ένα σοβαρό πρόβλημα: οι γονείς τους μαλώνουν, επειδή παραμελούν τα μαθήματά τους για να παρακολουθήσουν αγώνες σούμο στην τηλεόραση του γείτονα. Κάποια στιγμή οι μικροί ορκίζονται ότι δεν θα μιλήσουν, έως ότου ο πατέρας τους αγοράσει τηλεόραση. Όταν τα δύο παιδιά, λόγω του όρκου σωσιής, αρχίζουν να έχουν προβλήματα στο σχολείο το σκάνε από το σπίτι. Όταν επιστρέφουν, αντί για τιμωρία τους περιμένει μια καινούργια τηλεόραση.

ΑΡΓΟΠΟΡΗΜΕΝΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ LATE AUTUMN-1960

(*Ακιμπιγιάρι*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Ατσούτα Γιοχάρου. Ηθοποιοί: Χάρα Σετσούκο, Τσουκιάκα Γίο, Οκάντα Μαρίκο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 128'. Έγχρωμη.

Στο μνημόσυνο του Μιούα, τρεις παλιοί του φίλοι, αποφασίζουν να βρουν σύζυγο για την κόρη του Αγιάκο η οποία είναι σε ηλικία γάμου. Όμως αυτή αρνείται, επειδή θέλει να μείνει δίπλα στην, ακόμα πολύ όμορφη, μητέρα της Ακίκο, με την οποία και οι τρεις άνδρες, είναι ερωτευμένοι. Έτσι στήνουν μια συνωμοσία ότι τάχα η μητέρα θα παντρευτεί έναν από τους τρεις, για να εξαναγκάσουν μ' αυτόν τον τρόπο την Αγιάκο σε γάμο. Αυτές οι «δολοπολικές» προκλήσεις εντάσεις και αναταραχές, στην σχέση μητέρας και κόρης...

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ END OF SUMMER-1961

(*Κοχαγιαγκάουα-κε Νο Ακι*)

Σενάριο: Νόντα Κόγκο, Όζου Γιασουτζιρό. Φωτογραφία: Νακί Ασακάου. Ηθοποιοί: Νακαμούρα Γκαντζιρό, Χάρα Σετσούκο, Τσουκιάκα Γίο, Ριού Σισιού. Διάρκεια: 103'. Έγχρωμη.

Ο Κοχαγιαγκάουα Μανπέι είναι ιδιοκτήτης μιας επιχείρησης σάκε που αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα. Η χήρα ύφη του Ακίκο και η μικρότερη κόρη του Νορίκο δέχονται με βαριά καρδιά προτάσεις γάμου με προξενικό και με βάση το συμφέρον, προκειμένου να σωθεί η επιχείρηση. Ο Μανπέι επανασυνδέεται κρυφά με την παλιά του ερωμένη Τσούνε και την κόρη της Γιουρίκο- η οποία πολύ πιθανόν να είναι δικό του παιδί. Όμως οι επισκέψεις αποκαλύπτονται, προκαλώντας αναστάτωση στην οικογένειά του, και η μεγάλη κόρη του Φουμικό προσπαθεί να τον επαναφέρει στο ίδιο δρόμο. Ο Μανπέι παθαίνει μια καρδιακή προσβολή, αλλά συνεχίζεται αμέσως και επισκέπεται και πάλι την Τσούνε. Εκεί μια δεύτερη καρδιακή προσβολή είναι μοιραία.

Επιμέλεια: Θωμάς Λιναρδάς, Δημήτρης Μπάμπος

First Shot

ταινίες σε Πρώτη Προβολή

Saraband

Σκηνοθεσία-σενάριο: Ίνγκμαρ Μπέργκμαν.
Φωτογραφία: Στέφαν Έρικσον, Γιέσερ Χόλμστρομ,
Περ-Όλαφ Λάντο, Σόφι Στριντ. Ηθοποιοί: Λιβ Ούλμαν,
Έρλαντ Γιόζεφσον, Μπόργκε Άλστεντ. Διάρκεια: 120'

Σκηνές από ένα γάμο, τριάντα χρόνια μετά. Σ' ένα σπίτι στην εξοχή. Με την ευαίσθητη στοχαστική Μάριαν και τον πάντα εωσπρεφή Γιόχαν σε μια απρόσμενη επανασυνάντηση, όπου θα χορεύουν τον τελευταίο χορό μιας δύσκολης αγάπης. Έναν ερωτικό χορό για δύο, όπως τα βήματα του Saraband που τιμούν ιδιαιτέρως αριστοκράτες του 17ου και 18ου αιώνα. Με τις ίδιες ερωτήσεις, με απαντήσεις που δεν είναι ποτέ αρκετές, με το χρόνο να τελειώνει. Με την Λιβ Ούλμαν και τον Έρλαντ Γιόζεφσον πιο συγκινητικούς και λαμπρούς από ποτέ. Με τον Μπέργκμαν, στον τελευταίο του ερωτικό χορό με το σινεμά της μνήμης, των λυτρωτικών εξομολογήσεων, των ανέμων συναισθηματικών πτυχώσεων, των χαμένων ψευδαισθήσεων, και με την ίδια του την τέχνη.

Τριάντα χρόνια μετά, η Μάριαν κάθεται μπροστά σε ένα τεράστιο τραπέζι γεμάτο σκόρπιες φωτογραφίες, κοιτάζει την κάμερα, θυμάται τα πρόσωπα και τους χωρισμούς της ζωής της. Την παντρεμένη κόρη της που ζει στην Αυστραλία. Μια δεύτερη κόρη κλεισμένη σε ψυχιατρικό άσυλο. Τον πρώην σύζυγο της, Γιόχαν, που ζει απομονωμένος στην εξοχή. Τον θετό της γιο, Ενρίκ, από τον πρώτο γάμο του Γιόχαν, ο οποίος προσπαθεί να συνέλθει από το θάνατο της γυναίκας του, Άννας, αναπτύσσοντας μια εμμονοληπτική προσήλωση στην κόρη του, Καρίν, μια νεαρή επίδοξη τσελίστρια με εύθραυστη όψη ψυχολογία.

Με αφορμή την επίσκεψη της Μάριαν στον Γιόχαν, ο Μπέργκμαν θα ξανακοιτάξει τη σχέση των παλιών του ηρώων και ταυτόχρονα θα εξετάσει τον σχεδόν αιμομικτικό δεσμό του Ενρίκ με την Καρίν. Μέσα από δέκα επεισόδια έντονων ψυχικών και λεκτικών αντιπαραθέσεων, τα δύο ζευγάρια της ιστορίας θα ανασύρουν από τη λήμνη των αναμνήσεων όλη την αλήθεια των ανθρωπίνων σχέσεων. Αγάπη, μίσος, θάνατος, φόβος, αμαρτίες, επιθυμίες, καταπιεσμένα συναισθήματα, ανομολόγητες επιθυμίες, οικογενειακές συγκρούσεις, προσωπικοί αφανισμοί θα παγιδευτούν για άλλη μια φορά στον ιστό του μπεγκματικού σύμπαντος, χαρίζοντας μας ένα ακόμα μαγευτικό ποίημα για την ουσία της ανθρωπίνης ύπαρξης. Ένα ποίημα φτιαγμένο με αγγίγματα, σιωπηλές κραυγές, εκκωφαντικούς ψιθύρους, φευγαλέες πλιαχτίδες φωτός, αλλά κυρίως με τα ανυπέριθτης ομορφιάς εξομολογητικά close up του Σουηδού μετρο στα υπέροχα πρόσωπα των ηθοποιών του.

Γυρισμένο σε high definition για την τηλεόραση, το Saraband διατηρεί όλη την μαγεία και τη δύναμη των εικόνων που έχουμε συναντήσει σε όλα τα μεγάλα φιλικά αριστουργήματα του δημιουργού του. Ο Μπέργκμαν σκέφτηκε την ιδέα της ταινίας όταν μεταφράζοντας κάποιο θεατρικό του Ψεν έπεσε πάνω σε μια αναφορά του συγγραφέα για τον αριστοκρατικό χορό «Saraband». Έβαλε τα αγαπημένα του πρόσωπα να τον χορεύουν και δήλωσε πως είναι το κύκνειο άσμα του. Προηγουμένως, μας έκανε δώρο μια ακόμα μεγάλη αλήθεια. Προς τέλος, ο πόνος γίνεται μέρος της ευτυχίας. Στη ζωή όπως και στο σινεμά.

Τζένη Παυλίδου

Αλεμάγια

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ηλίας Γιαννακάκης. Φωτογραφία: Γιώργος Αργυροπλόπουλος. Μουσική: Νίκος Κυπουργός. Ηθοποιοί: Υβόννη Μαλτέζου, Δημήτρης Καταλιφός, Εκάβη Ντούμα, Γιάννης Δρίτσας, Γιώργος Μικαηλίδης, Θάνος Σαμαράς. Διάρκεια: 107'

Μια ευαίσθητη ματιά για έναν ανεκπλήρωτο έρωτα και τους ανθρώπους που δεν ξεχνάνε να αγαπάνε ακόμα και μέσα σε μια зоφeρή πραγματικότητα. Η Αλεμάγια είναι μια πανέμορφη λίμνη στα νότια της Αιθιοπίας, τόπος ονειρικός, τόπος απόδρασης από την πραγματικότητα. Η Αλεμάγια είναι ένας πίνακας που ζωγράφισε η Ισαβέλλα για να της θυμίσει το μέρος στο οποίο δεν μπόρεσε ποτέ να πάει, κάνοντας έτσι το μοναδικό της έρωτα. Τριανταπέντε χρόνια αργότερα ο πίνακας αυτός είναι η πιο γλυκιά της ανάμνηση. Της θυμίζει τη μέρα που ο πατέρας της αντιδρώντας στον έρωτά της την έδιωξε από το σπίτι τους στην Αιθιοπία για να την παντρευτεί με κάποιον άγνωστο άντρα στην Αθήνα. Ο παλιός της έρωτας δεν έχει πάψει όμως να ασχολείται μαζί της. Μέσα στην παρακμή των ηρώων η ελπίδα και η ανάμνηση δεν πεθαίνουν. Ένα μουσικό και μια ανατροπή στο τέλος θα δώσουν μια πνοή αισιοδοξίας στους ταλαιπωρημένους αυτούς ανθρώπους. Ο Ηλίας Γιαννακάκης διαχειρίζεται με ευαισθησία το θέμα του, αφήνοντας «χώρο» στους εξαιρετικούς ηθοποιούς του να αποδώσουν τα ατόφια συναισθήματα τους.

Βαγγέλης Ρητάς

5x2

Σκηνοθεσία: Φρανσουά Οζόν. Σενάριο: Φρανσουά Οζόν, Εμανουέλ Μπερνχάιμ. Φωτογραφία: Γιόρκ Λεσά. Ηθοποιοί: Βαλέρια Μπρούνι Τεντέσι, Στέφαν Φράις, Ζεραλντίν Παϊλός, Φρανσουά Ζαμπιάν, Μάικλ Λόνσντεϊλ, Αντουάν Σαπέ, Μάρκ Ρούκμαν. Διάρκεια: 90'

Ο Φρανσουά Οζόν φαίνεται πως έχει βαλθεί να γυρίζει ταινίες σε εντατικούς ρυθμούς, δίνοντας το παρόν με μια νέα δημιουργία κάθε χρόνο. Μετά από τις 8 Γυναίκες και την Πισίνα, όπου δούλεψε σχεδόν αποκλειστικά με γυναίκες ηθοποιούς, το τρομερό παιδί του γαλλικού σινεμά επανέρχεται με το 5x2, στο οποίο ακολουθεί ένα νεαρό ζευγάρι σε πέντε στάδια του έγγαμου βίου τους. Η ιδιομορφία της αφήγησης είναι ότι ξετυλίγεται ανάποδα: κάπως έτσι ξεκινάμε από το διαζύγιο, για να συνεχίσουμε με ένα φιλικό δείπνο, αμέσως μετά η γέννηση του παιδιού τους και η μητέρα του γάμου τους. Το φινάλε της ταινίας βρίσκει τους ήρωες να συναντιούνται για πρώτη φορά.

Η αφηγηματική τεχνική του Οζόν θυμίζει αρκετά το Μη αναστρέψιμος αλλά και το Two Friends της Τζέιν Κάμπιον, μια δραματική τηλεοπτική σειρά που τρακαλουθούσε επίσης με αντίστροφη φορά την πορεία μιας φιλίας. Ο ίδιος ο σκηνοθέτης θεώρησε πως ήταν ο ιδανικότερος τρόπος για να αφηγηθεί κανείς μια ιστορία αγάπης, καθώς ο θεατής με τη πάροδο του χρόνου σχεδόν ξεχνάει την προδιαγεγραμμένη μοίρα των πρωταγωνιστών –γεννιέται έτσι μια ιδιόμορφη ελπίδα ότι ο χωρισμός μπορεί και να μη συμβεί. Ο δημιουργός προσπάθησε να αποτυπώσει όλο το φάσμα των συναισθημάτων που αναπτύσσονται στον κοινό βίο ενός ζευγαριού, ενώ την ίδια στιγμή έδωσε σε κάθε επεισόδιο της ταινίας το στίλ ενός διαφορετικού κινηματογράφου.

«Η Ισαβέλλα, ο χαρακτήρας που υποδύομαι, είναι μια γυναίκα που δεν ερωτεύεται ποτέ, που δεν προλαβαίνει να ερωτευτεί ουσιαστικά. Κι αυτό γιατί τα θέλω της και οι επιθυμίες της, καθορίζονται από τον πατέρα της, από την οικογένειά της κι από τον τρόπο ζωής της ελληνικής παροικίας της Αιθιοπίας στην οποία ζει μέχρι τα 20.»
Υβόννη Μαλτέζου, ηθοποιός

«Το παράδοξο εδώ είναι συναρπαστικό: αν διηγηθείς μια ιστορία αντίστροφα, τότε αυτή αποκτά μία μελαγχολική, τελεωτική χροιά και ταυτόχρονα προχωράει προς ένα πιο φωτεινό και αισιόδοξο φινάλε. Ή τουλάχιστον έτσι φαίνεται...»
Φρανσουά Οζόν, σκηνοθέτης

φικού είδους: ψυχολογικό δράμα- κλασικό γαλλικό φιλικό-αμερικάνικες ταινίες-καλοκαιρινές ταινίες του Ρομέρ. Γι αυτόν το λόγο λέει αστειευόμενος ότι η αρχή θυμίζει Ίνγκμαρ Μπέργκμαν και το τέλος Κλοντ Λεζουί!

Κωνσταντίνος Σαμαράς

Mother India

Σκηνοθεσία-σενάριο: Μεμούμπ Χαν. Ηθοποιοί: Ναργκίς, Ράτζα Κουμάρ, Σουνίλ Ντατ, Ρατζέντρα Κουμάρ, Καναϊγιάλα. Διάρκεια: 175'. 1957

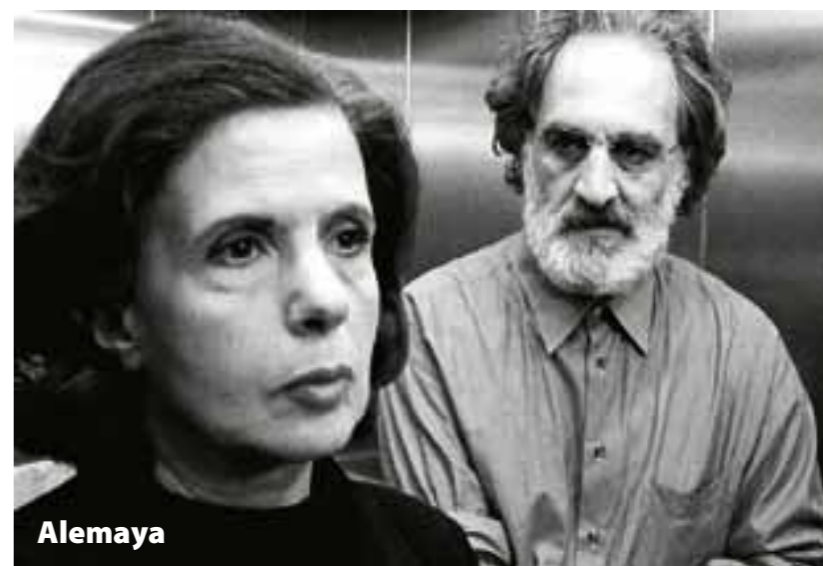
Αρχετυπική ταινία του εμπορικού ινδικού κινηματογράφου, που στη δύση είναι γνωστός με την επική Βollywood, το *Mother India* είναι πάνω απ' όλα ένα δυνατό γυναικείο μελόδραμα. Η ταινία συγκροτείται από ένα φλας μπακ που αφηγείται την πορεία της ζωής μιας γυναίκας. Η Radha

έχει μόλις παντρευτεί τον Shamu όμως η κοινή τους ζωή ξεκινά μέσα σε δύσκολες συνθήκες: ένα οικογενειακό χρέος για τα έξοδα του γάμου θα γίνει ένας βρόχος που απειλεί να στραγγαλίσει την ευημερία του ζευγαριού. Ο άπληστος δανειστής απαιτεί την εξόφληση του χρέους και καθώς η πίεση αυξάνει το κακό συμβαίνει: ο σοβαρός τραυματισμός του Shamu σε εργατικό ατύχημα. Ταπεινωμένος και με χαμηλό ηθικό ο σύζυγος θα εγκαταλείψει την οικογενειακή εστία. Μόνη με τις ανυπέριθτες οικονομικές δυσκολίες η Radha πρέπει παράλληλα να μεγαλώσει και τα δύο της παιδιά. Έκθετη στις άνομες ορμές του δανειστή της αλλά και στις δύσκολες συνθήκες διαβίωσης, η ηρωίδα θα δώσει με πείσμα και επιμονή τις μάχες της ζωής...

Εμπνευσμένη από το συγγραφικό έργο της Pearl S. Buck για τους κινέζους αγρότες, η δραματική πλοκή αναπτύσσεται με φόντο τις δύσκολες συνθήκες επιβίωσης στην ινδική κερσόνησο. Η ταινία, όπως θα

έγραφε η κριτική σε παλαιότερες εποχές, είναι «ένας ύμνος στη μητρότητα και στην εσωτερική δύναμη της γυναίκας». Η σκηνοθεσία προσαρμόζει στις τοπικές πολιτισμικές συνθήκες τα αρχέτυπα του κολλογιατικού μελοδράματος, πηγαίνοντας όμως ένα βήμα παρά πέρα: το μελόδραμα εμπλουτίζεται τόσο από κωμικά ιντερλουδία όσο και από μουσικοχορευτικές ενέσεις. Το τελικό αποτέλεσμα υπήρξε επιδραστικό όχι μόνο στο τοπίο του ινδικού σινεμά αλλά και στα καθ' ημάς. Η προφανής από τον τίτλο σύνδεση του κεντρικού γυναικείου προσώπου με την χώρα-Ινδία φορτίζει την ταινία με εθνικιστικές αναφορές -εξάλλου κυκλοφόρησε στα δεκάχρονα της εθνικής ανεξαρτησίας. Η κεντρική ηθοποιός Nargis, 20 χρόνων όταν γυρίστηκε η ταινία, υπήρξε η απόλυτη εθνική σταρ και όχι μόνο εξαιτίας αυτής της ταινίας.

Δημήτρης Μπάμπης

πρώτοπλάνο

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 170 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005. ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ. ΣΥΝΤΑΞΗ: ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ESPRESSO STUDIO. ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΠΑ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 2310 378 400 • e-mail: info@filmfestival.gr

EUROPA CINEMAS

Για παρατηρήσεις, σχόλια, ιδέες, προτάσεις για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου και το Πρώτο Πλάνο, στείλτε το mail σας στη διεύθυνση newsletter@filmfestival.gr

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΑΝΝΙΤΣΙΩΝ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΕΥΚΑΡΠΙΑ ΘΕΡΜΗ Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΚΑΛΟΔΩΡΙ ΚΟΝΦΑΛΙΑ ΛΑΓΚΑΣΔΑΣ ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΡΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΝΤΕΠΙΟ ΠΕΡΑΙΑ ΣΙΝΔΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ ΤΟΥΜΠΑ	Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32 Γιαννιτσών 134, Τ.Κ. 546 27 Εθν. Αμύνης 38, Τ.Κ. 546 21 Παλιόκασσι 59, Τ.Κ. 564 29 Ο. Καλοκάρων 14, Τ.Κ. 570 01 Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25 28ης Οκτωβρίου 85, Τ.Κ. 570 09 Εθν. Αντιστάσης 56, Τ.Κ. 574 00 Ι. Τσακίρη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00 Δεσποτάει 6, Τ.Κ. 546 21 Α. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49 Γ. Παπανδρίου 11, Τ.Κ. 548 48 Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19 Χρυσ. Σμαρίνης 11, Τ.Κ. 574 00 Ι. Τυγοκλή 23, Τ.Κ. 564 30 Πατισση 95 & Ήραγγοι, Τ.Κ. 544 53	ΤΗΛ. 2310-566321 • FAX 2310-566325 • e-mail: SKD@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-562790 • FAX 2310-502613 • e-mail: SKD@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-269802 • FAX 2310-254000 • e-mail: SKF@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-688205 • FAX 2310-688400 • e-mail: SKI@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-462998 • FAX 2310-469934 • e-mail: SKL@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-567464 • FAX 2310-502596 • e-mail: SKJ@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-789815 • FAX 2310-789810 • e-mail: SKK@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 23910-21300 • FAX 23910-21301 • e-mail: SKL@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 23940-20864 • FAX 23940-20378 • e-mail: SKL@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-254663 • FAX 2310-254606 • e-mail: SKF@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-312527 • FAX 2310-317362 • e-mail: SKY@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-403807 • FAX 2310-412451 • e-mail: SKN@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 23920-20600 • FAX 23920-22730 • e-mail: SKP@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-569380 • FAX 2310-569626 • e-mail: SKS@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-605230 • FAX 2310-587514 • e-mail: SKM@tasydromiki.gr ΤΗΛ. 2310-914847 • FAX 2310-953309 • e-mail: SKT@tasydromiki.gr
---	---	--

ΕΣΡΑ: Διοικητική 11 - Μεταπολεμική Αγορά, Τ.Κ. 144 52, ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 28 97 190, FAX: 210 28 31 210
Υπηρεσία Κινητών Θεσπών, ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2108 755761, FAX: 2108 799179
www.tasydromiki.gr

γενική
FAX ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ

Σινεάκ Παιδικές Προβολές

Υπόγεια διαδρομή για τον Παράδεισο

Μια ταινία κινουμένων σχεδίων αλληθιπική από τις άλλες και κυρίως εκείνων της πιο πρόσφατης αμερικάνικης παραγωγής. Η χειροποίητη καλλιγραφία της, η σκοτεινή αφηγηματική διαδρομή της, η λιτότητα των σχεδίων της, οι ευάλωτες μορφές των ηρώων της, ο μελαγχολικός λυρισμός της, η γήινη αισθητική των χρωμάτων της, η ήρεμη δράση της, κάνουν την αισθητική της ξεχωριστή. Πρόκειται για μια ταινία από τη Δανία με σαφή οικολογικό προβληματισμό, που αναφέρεται στο μέλλον της ανθρωπότητας. Σε μια μελλοντική εποχή, εξαιτίας της καταστροφικής ρύπανσης του περιβάλλοντος και της φύσης, τα ανθρώπινα πλάσματα που μοιάζουν γενετικά μεταλλαγμένα, ζουν παγιδευμένα στα σπλάχνα της γης, υπό την κυριαρχία και την εκμετάλλευση των υποχθόνιων Άρουραίων, χωρίς καμιά ελπίδα διαφυγής. Η επιστροφή στον πάνω κόσμο του φωτός, του καθαρού αέρα, της ομορφιάς και της ελευθερίας μοιάζει με ουτοπία. Η μικρή Σπάικι και η παράξενη συντροφιά της, θα αναζητήσει το θρυλικό πουλί, που γνωρίζει τη μυστική διαδρομή προς τον χαμένο παράδεισο, έχοντας σαν μίτο της Αριάδνης για την έξοδο από το λαβύρινθο τη μουσική.

Ο πόλεμος των πουλιών

Έγχρωμη ταινία κινουμένων σχεδίων από τη Δανία με ήρωες το νεογέννητο πουλί Όλιβερ που ανατρέφεται από ένα σπουργίτι, την Ολίβια που το σπουργίτι την έσωσε από μια γάτα, το σπουργίτι που λαχάρει τη ζωή στην πόλη, τον Ουάλτερ την κουκουβάγια που είναι πάντοτε κατσοφύνης και άξεστος και τον τρομερό Φάγκιν, ένα αρπακτικό πουλί, που στην αρχή της ταινίας επιτίθεται και καταστρέφει μια φωλιά με αυγά από τα οποία θα σωθεί μόνο ένα και από αυτό θα γεννηθεί ο Όλιβερ. Αργότερα, ο Όλιβερ και η Ολίβια θα αποφασίσουν να ξεγεραθούν εναντίον του Φάγκιν. Τα άλλα πουλιά όμως δεν θα τους υποστηρίξουν. Μόνο δύο μικρά πουλάκια, ο Φρέντερικ και ο Ίγκολφ, που έχουν παλιούς λογαριασμούς με τον Φάγκιν, επειδή έφαγε κάποτε τη μητέρα τους, ετοιμάζονται να συμμετάσχουν στη μάχη. Το σχέδιο είναι να βάλουν φωτιά στον εχθρό μ' ένα κουτί σπύρα που βρήκε το πουλί. Αλλά σε κάθε παιχνίδι που στήνουν κάτι πηγαίνει στραβά. Ο Φάγκιν αποφεύγει κάθε κακοτοπία σαν να είναι από κάποιον προειδοποιημένος. Προφανώς υπάρχει κάποιος προδότης στο δάσος. Μια συναρπαστική περιπέτεια με θέμα τον αγώνα επιβίωσης ακόμα και μέσα στο πιο φυσικό περιβάλλον.

οι μόνες μορφές των ηρώων της, οι ευάλωτες μορφές των ηρώων της, ο μελαγχολικός λυρισμός της, η γήινη αισθητική των χρωμάτων της, η ήρεμη δράση της, κάνουν την αισθητική της ξεχωριστή. Πρόκειται για μια ταινία από τη Δανία με σαφή οικολογικό προβληματισμό, που αναφέρεται στο μέλλον της ανθρωπότητας. Σε μια μελλοντική εποχή, εξαιτίας της καταστροφικής ρύπανσης του περιβάλλοντος και της φύσης, τα ανθρώπινα πλάσματα που μοιάζουν γενετικά μεταλλαγμένα, ζουν παγιδευμένα στα σπλάχνα της γης, υπό την κυριαρχία και την εκμετάλλευση των υποχθόνιων Άρουραίων, χωρίς καμιά ελπίδα διαφυγής. Η επιστροφή στον πάνω κόσμο του φωτός, του καθαρού αέρα, της ομορφιάς και της ελευθερίας μοιάζει με ουτοπία. Η μικρή Σπάικι και η παράξενη συντροφιά της, θα αναζητήσει το θρυλικό πουλί, που γνωρίζει τη μυστική διαδρομή προς τον χαμένο παράδεισο, έχοντας σαν μίτο της Αριάδνης για την έξοδο από το λαβύρινθο τη μουσική.

Κυριακή 17 Απριλίου, ώρα 12:00

Κυριακή 24 Απριλίου, ώρα 12:00